

ادعای وجود سیاره‌های جدید به اندازه مریخ در منظومه شمسی!

ادعایی که به تازگی مطرح شده است حاکی از وجود شواهدی مبنی بر یک سیاره جدید به اندازه سیاره مریخ در منظومه شمسی است که اگر چنین باشد، احتمال دارد "سیاره نهم" (نپتون) یک شریک داشته باشد.

ادعایی که به تازگی مطرح شده است حاکی از وجود شواهدی مبنی بر یک سیاره جدید به اندازه سیاره مریخ در منظومه شمسی است که اگر چنین باشد، احتمال دارد "سیاره نهم" (نپتون) یک شریک داشته باشد.

به گزارش ایسنا و به نقل از آی ای، به نظر می‌رسد منظومه شمسی ما شگفتی‌های بیشتری در پیش دارد.

بر اساس مقاله‌ای که به تازگی در مجله *Annual Review of Astronomy and Astrophysics* منتشر شده است، هشت سیاره رسمی که ما در منظومه شمسی می‌شناسیم، تنها سیاره‌هایی نیستند که از شکل‌گیری منظومه شمسی ما جان سالم به در برده‌اند و زمین ممکن است یک سیاره خواهر دیگر داشته باشد که در جایی در فضای میان ستاره‌ای در "منطقه سوم" (third zone) منظومه شمسی پنهان شده است.

این بدان معناست که اگر "سیاره 9" وجود داشته باشد، ممکن است یک شریک به اندازه مریخ داشته باشد.

شبیه‌سازی‌های کامپیوتری به یک دوقلوی فرانپتونی به اندازه مریخ اشاره می‌کند. این مطالعه جدید، داده‌های منطقه سوم مرموز منظومه شمسی را بررسی کرده و نشان می‌دهد جایی فراتر از سیاره نپتون، ممکن است جرمی به اندازه مریخ در تاریکی پنهان باشد.

نجوم مدرن همه سیارات شناخته شده در منظومه شمسی ما را در سه نوع طبقه بندی می‌کند. زمین یکی از چهار سیاره سنگی داخلی منظومه شمسی است که در اطراف کمربند اصلی سیارک‌ها که مریخ و مشتری را از هم جدا می‌کند، به دور خورشید می‌گردد.

گروه دوم در منظومه شمسی بیرونی هستند که قلمروی غول‌های گازی شامل مشتری، زحل، اورانوس و نپتون است. این سیارات، مقادیر زیادی گاز و یخ در اطراف آنچه دانشمندان تصور می‌کنند هسته‌های سنگی باشد، انباشته دارند.

اما سومین منطقه از منظومه شمسی ما فراتر از آن چیزی است که ما معمولاً در مکالمات خود درباره سیارات محلی در نظر می‌گیریم. آن طرف تر از نپتون، قلمروی سیارات کوتوله مانند پلوتو، سدنا (Sedna)، اریس (Eris) و حتی اجرام کوچکتر مانند دنباله دارها است. اما به گفته محققان این مطالعه جدید، این نظریه کاملاً اشتباه است.

"کترین ولک" از دانشگاه "آریزونا" و "برت گلدمن" از دانشگاه "بریتیش کلمبیا" در این مطالعه گفتند: بعید به نظر می‌رسد که طبیعت، چهار هسته بزرگ سیاره‌ای ایجاد کرده باشد، اما پس از آن هیچ چیز بزرگتری از سیاره‌های کوتوله در منظومه شمسی بیرونی نباشد.

دانشمندان برای درک کامل چگونگی به وجود آمدن منظومه شمسی، از شبیه‌سازی‌های کامپیوتری استفاده می‌کنند تا ببینند شرایط و رویدادهای اولیه در هنگام تشکیل منظومه شمسی چگونه بوده است.

به گفته این دو دانشمند، مدل‌های متعددی که بسیار به منظومه شمسی واقعی نزدیک هستند، حداقل یک سیاره اضافی را در موقعیتی گیج‌کننده نشان می‌دهند. این مدل‌ها نشان می‌دهند که منظومه شمسی بیرونی، سابقاً یک یا چند سیاره سنگی تقریباً به اندازه زمین یا مریخ علاوه بر غول‌های عظیم گاز و یخی که در حال حاضر داریم، داشته است. اما با گذشت زمان، درگیری این اجرام سرگردان با میدان‌های گرانش بزرگ غول‌های گازی آنها را در مدار دورتر یا حتی در مسیر خروج از منظومه شمسی قرار داده است.

"دیوید نسورنی" دانشمند سیاره‌ای از موسسه تحقیقات "ساوت وست" می‌گوید: من موافقم که احتمالاً در ابتدا یک سیاره شبیه به مریخ در آنجا بوده است. پرسش این است که آیا تاکنون زنده مانده است و آیا شواهدی برای اثبات آن داریم؟

"اسکات ترماین" اخترفیزیکدان موسسه مطالعات پیشرفته می گوید: شبیه سازی های ما نشان داد که در حدود نیمی از سیارات در مقیاس مریخ در منظومه شمسی بیرونی به فضای میان ستاره ای پرتاب شده اند. اما در نیمه دیگر، یک سیاره سرکش در مداری شبیه به سیارات جدا شده در کمربند کویپر باقی مانده است.

اگر این سیاره سرکش جدید وجود داشته باشد، "سیاره 9" نخواهد بود، چرا که "سیاره 9" بدنه بسیار کوچکتری نسبت به آن دارد. اکنون در حالی که مدل سازی های بیشتر می تواند به ما کمک کند محل این سیاره سرکش شبیه به مریخ را مشخص کنیم، در نهایت تنها راه اثبات آن این است که آن را واقعا پیدا کنیم.